nnar okkara fyri sunnan

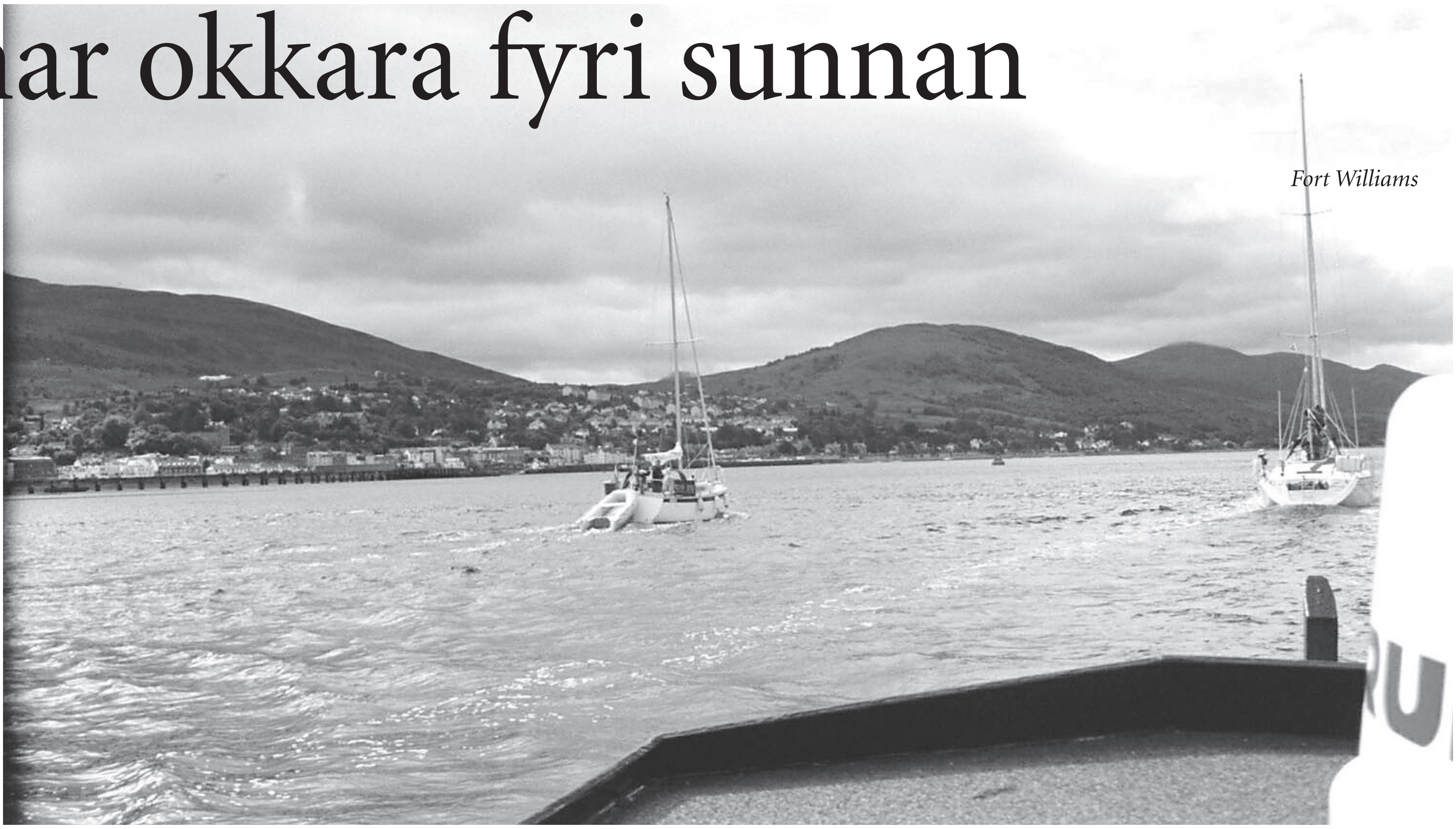

Fort Williams

Uml. kl. 11.30 komu vit til eina slúsu sum vit blivu slúsaðir upp ígjøgnum og uml. kl. 12 komu vit aftur til eina slúsu, sum vit somuleiðis blivu slúsaðir upp ígjøgnum. Nú vóru vit slúsaðir upp í fulla hædd. Síðani silgdu vit víðari vestureftir á Loch Oich.

Síðani komu vit til Great Glenn Waterpark i South Laggan. Her eru smáttur, sum fólk kunnu leiga, og ymisk útgerð so sum kano, smábátar, súkklur o. a., umframt eitt lítið baðiland. - Eisini er handil, matstova og ølstova.

Eftir ein styttri steðg sigldu vit gjøgnum Laggan, og vóru slúsaðir niður í eina slúsu, og sigldu síðani vesureftir á Loch Lochy, tá vit komu vil vestara part av Loch Lochy, vóru vit slúsaðir tvær slúsur niður í Garlochy, og sigldu síðani til seinastu slúsurnar - stutt frá Fort Williams við vestara enda á Kaledóniuveit, har vit komu umleið kl. 19.30. Her vóru wc- og baðimøguleikarnir ikki so góðir.

Hósmorgunin 21. juli kl. 8.00 fóru vit niður gjøgnum 8 slúsur á rað - og síðan tvær slúsur - Haðani fóru vit gjøgnum seinastu slúsuna úr havnini í Corpack - út úr kanalini til vesturstrond Skotlands - og fóru vit at sigla til býin Oban - har vit ætlaðu at bunkra olju til framhaldandi ferðina til Suðuroyggjar.

Hósdagin kl. 15 komu vit til Oban - vit bunkraðu olju har og ankraðu upp har á eini vík, meðan vit fingu okkum eina máltíð - Okkara uppliving av fólkunum í Oban var, at tey virkaðu ikki fyrikomandi.

Klokkan 19 fóru vit av víkini við Oban, har vit høvdu kastað akker. Kl. 22.30 komu vit til býin Tobbermoyri. - Á víkini lógu nógvir stuttleikabátar fyri teym, og inni á strondini lógu nógvar jollur og gummibátar sum bátsmanningarnar vóru farnar í land við.

Tobbermoyri tyktist at vera eitt stað, har nógv ferðafólk komu, m. a. sýntist nógv fólk, sum sigla við stuttleikabátum at hittast har.

Her var hugnaligt, men trupult hjá okkum at liggja við bryggju - Tað var fjarðandi sjógvur, so vandi var fyri, at báturin fór at fjarða turrur.

Vit fingu kortini eina hugnaliga løtu í landi í Tobbermoyri. Vit vitjaðju eina hugnaliga ølstovu við livandi skotskum tónleiki, og vit hittu og prátaðu við nøkur fólk, sum sigldu við stuttleikabátum.

Út við midnátt fóru vit aftur at sigla. Vit sigldu innan fyri Isle of Skye á veg til Stornoway í Suðuroyggjum. Tað var frískur vindur ímóti, og nakað av aldu, so líkindini at sigla vóru ikki av teimum bestu.

Fríggjadagin 22. juli kl. 17.30 komu til Stornoway . Vit løgdu bátin við eina flótibrúgv í marinuni, har var gott at liggja. Ætlanin var m. a. at bunkra olju dagin eftir. Har var friðarligt í Stornaway.

Leygadagin, tá vit skuldu bunkra, vísti tað seg, at maðurin, sum leveraði olju, ikki vildi at lata okkum olju frá oljupumpuni á kajuni. Vit blivu vístir til eina servicestøð fyri bilar í staðin, men hon lá langt frá havnaøkinum. Vit fingu ein vinarligan mann, sum arbeiddi uppá ein bát á bryggjuni at koyra okkum við dunkum eftir olju. Eisini kom ein annar vinarligur maður umborð til okkara við køkum til kaffi, hann hevði verið og ferðast í Føroyum, og hevði verið sera hugtikin av hesum túri.

Eisini fólkini á Coast Guardini í Stornoway vóru sera fyrikomandi, og góðu okkum allar teir upplýsingar vit bóðu um, við einum smíli, og søgdu, at vit altíð vóru væl komnir har til teirra, og bóðu okkum siga teimum frá, tá vit fóru at sigla heim til Føroya, so skuldu teir boða frá her heima, tað lovaðu vit at gera.

Leygarkvøldið 23. juli kl. 18 fóru vit úr Stornoway í Suðuroyggjum við kós móti Føroyum. Tað var nakað av vindi ímóti, og nakað av streymi, so tað gjørdist eitt sindur ófantaligt at sigla.

Kl. uml. 4 um náttina vóru vit við Ronuoy, vit høvdu framvegis frískan vind ímóti og harðan streym, so tað var framvegis nakað ófantaligt at sigla, ætlanin var at leggja inn í Ronu, men veðrið var ov vánaligt, so vit hildu beina kós móti Føroyum.

Mánamorgunin 25. juli kl. uml.9.30 vóru vit tvørs av Akrabyrgi, nú var veðrið batnað og ongin streymur, so tað var blivið sléttari í sjónum.

Kl. 11 løgdu vit at bryggju á Tvøroyri. Vit boðaðu Tórshavnar radio frá, at vit vóru komnir fram í øllum góðum, og heittu á teir um at boða Stornoway Coast Guard frá, tað var í lagi, tað skuldu teir gera.

So var hesin spennandi túrur at enda komin.

Fýra mans róðu til Hetlands við seksmannafarinum Havrenningi úr Klaksvík